

ELS AMICS DE LA LLUNA

En un poble molt llunyà situat en una muntanya, va vindre un noi que es deia Harry Potter, era un inventor.

El poble era molt solitari i la gent no sortia de la seva casa, però el que Harry Potter no sabia era que en la casa on li tocava viure hi havia un monstre.

Deia la llegenda que en la casa 97, on anava a viure el Harry Potter, hi havia un monstre que va vindre de la lluna i va aterrar a aquella casa, es diu que ell no va sortir mai d'aquella llar, però el que si va passar, és que ningú es va apropar més a aquella casa per por. Els veïns li van explicar tot a l'inventor, però ell va entrar igualment a la casa, no li feia por.

-Hola! hi ha algú? ell no es va trobar a cap monstre però quan va entrar a la cuina... -Qui ets? va dir el monstre - Jo soc Harry Potter, un inventor i tu? quan ell va dir que era un inventor el monstre pelut i blanc va sortir del seu amagatall. - Hola... Jo vivia a la lluna i també era un inventor, vaig crear una nau

per anar el vostre món, però no tenia el meu combustible especial i no vaig poder tornar a la lluna, la meua llar.

- Però, perquè la població té por de tu?

- Perquè jo no tinc gravetat, jo floto.

- Com els dos som inventors podem fer un coet per anar a la teua casa, que et sembla? - Molt bé, gràcies, gràcies!

Va passar un dia quan Harry Potter i el monstre van acabar el coet, amb l'ajuda dels dos el van finalitzar molt ràpidament, i el que faltava ara era només enlairar-se. El dia següent a les quatre de la tarda ja van enlairar-se. Van arribar a les vuit i quan van aterrar...

- Eii! Harry, espera, quedat aquí amb mi, si us plau, serem millors amics per sempre. - Segur no em passarà res?

- No, fabricarem totes les vegades que fagi falta el vestit d'astronauta.

- Vale!

Van passar setmanes i setmanes i els millors amics sempre es van quedar a la lluna, fent projectes nous. I així, van seguir tota la vida.

Pseudònim: Simba